

**2017: el experimento
#VidaLaietana y el edificio
15-0 ocupado en el 2011 en el
barrio de Verdum.**

Conversión de edificios a ALQUILER PÚBLICO Y ASEQUIBLE

Creemos necesaria la comparación de las dos experiencias, sobre dos procesos que pudieran haber tenido el mismo resultado pero el desenlace feliz sólo ha sido para el primero: **#VidaLaietana** . Esta entrada pretende poner en alerta a las entidades que luchamos por el derecho a la vivienda para no cometer errores que son dolorosos y costosos a largo plazo para familias y activistas. Nos referimos a la ocupación de edificios públicos, de inmobiliarias o de entidades financieras.

El 15 de Octubre del 2011, en plena efervescencia del movimiento 15-M, se realizó una manifestación bajo el lema: **l'indignació a l'acció ... mobilització mundial**. Había 3 columnas de colores y la **verde reivindicaba el derecho a la vivienda**. Un sorprendente dispositivo en que participó nuestra asociación llevó esa columna verde de + de 1500 personas en metro desde plaza Catalunya a Nou Barris y ayudaron a ocupar un edificio que estaba vacío desde hacía años, en el barrio de Verdum propiedad de Cajamar. La alegría desbordante del éxito siguió al alojamiento de alguna de las familias que esperaban un techo en nuestro distrito en un momento en que los desahucios ya caían a plomo en el que sería el distrito más castigado del país.

Recién llegado a la alcaldía Xavier Trias, de CiU, en un discurso en el cercano parque de la Guineueta, dos días después, renegaba de esas prácticas anti-sistema. Se creó una asamblea de gestión del edificio y poco después llegaban los

primeros problemas junto a nuevas familias por el efecto llamada. A la asamblea se presentaron los antiguos propietarios del solar donde en permuta tenían tres pisos. Junto a ello, la aparición de los Servicios Sociales centrales del Ayuntamiento y los Mossos de Esquadra primero camuflados y después en servicio oficial. Los Servicios Sociales y el responsable de comunicación de la Alcaldía rápidamente se pusieron en contacto asegurando su interés en buscar soluciones al conflicto

La asamblea tomó un portavoz para la prensa y televisión que llegaba ávida de las formas nuevas de lucha. Los conflictos dentro de la asamblea de familias, activistas y gente del barrio se dieron en varios frentes:

- Los Servicios Sociales centrales del Ayuntamiento buscaron tener información de las familias para

encontrar vías de comunicación y ayuda. Un sector de los ocupantes principalmente activistas se negó a ninguna negociación.

- Un sector mayoritario de la asamblea se negó a respetar las viviendas de las familias que habían negociado con el constructor la permuta.
- Un sector mayoritario de la asamblea se negó a abrir la posibilidad de negociar la compra del edificio por el Ayuntamiento, a precio de saldo a Cajamar, para convertir las viviendas en pisos sociales.
- La Asociación de Vecinos de Verdum, en una profunda crisis desde hacía muchos años, nunca dio soporte a la ocupación y por lo tanto a contrabalancear una salida negociada. Igualmente La Coordinadora de Avv y entidades de Nou Barris tampoco quiso entrar en el conflicto social de denuncia que suponía aquella ocupación. El movimiento vecinal nunca entendió desgraciadamente la conversión de la vivienda como un objeto financiero en la crisis que se estaba cocinando en todo el planeta y la problemática de los desahucios que ya caían a plomo en el distrito
- Si el movimiento 15-M que dio cobijo a la ocupación, permitió ver con simpatía la ocupación, los conflictos dentro del edificio, algún que otro incendio en uno de los locales y el enfrentamiento con algunos jóvenes del barrio malbarataron esa simpatía inicial.

Nuestra Asociación, defendió desde el inicio, que con el soporte del vecindario era posible una negociación pública de las condiciones de vida de las familias, la mayoría en paro y con niños. El proceso aunque complejo suponía de facto aceptar que las políticas sociales de vivienda y servicios sociales estaban fallando en muchos aspectos. Con los meses, los canales de comunicación se cortaron y las familias algunas con problemáticas complejas se quedaron a merced de las circunstancias.

Defendimos a ultranza la conversión del edificio en viviendas de alquiler público y asequible para lo cual el Ayuntamiento o la Generalitat debería comprar a precio de tanteo y retracto el edificio abandonado. No era una idea descabellada y seguramente hubiera dado una salida distinta a la constitución del Banco malo que ha sido un desastre financiero para el país. El sector mayoritario no estaba de acuerdo, en otras palabras quería vivir ocupando sin más y supuestamente consolidar esa ocupación.

Nuestra entidad para dar un vuelco a la campaña de prensa contra la ocupación que se inició vimos en los propietarios de la permuta una oportunidad para dar el vuelco. Aceptar su derecho a las viviendas de la permuta y demostrar que los "ocupas" respetábamos la propiedad de esas familias estafadas en la burbuja. Con el sector mayoritario no fue posible llegar a ningún acuerdo. No quisieron respetar esas viviendas y supuso un enojo importante en el barrio, porque eran una familia conocida, que provocó enfrentamientos con vecinos.

Nuestra asociación después de algunas semanas dimitió como portavoz de la asamblea por no tener un apoyo mayoritario y poco después abandonamos la asamblea del edificio porque creímos que las decisiones tomadas no se correspondían con los objetivos iniciales. Las asambleas del 15-M de Nou Barris que se celebraron en la plaza contigua al edificio se fueron vaciando hasta que se decidió volver a la marquesina de la Vía Júlia.

Con los meses se iniciaron los conflictos entre familias y entre familias y activistas ocupantes del edificio, donde las asambleas interminables agotaban a gente poco acostumbradas a esas dinámicas. Los tímidos intentos de enraizar en el tejido asociativo después de lo acontecido se hicieron más complicados (1). Hubo un incendio. "Desaparecieron" partes estructurales y materiales de la obra que aún quedaban para acabar el edificio y un largo sinfín de problemas con el agua, la luz, etc. Seguramente no nos dimos cuenta de la magnitud

del cambio de lo que proponíamos pero recientemente alguna familia en los medios de prensa, después de las recientes ocupaciones en la ciudad, han pedido la intervención en el sentido que propusimos hace 6 años: la conversión del edificio Almagro en viviendas sociales – alquiler público- del Ayuntamiento.

Una CRONOLOGIA DE LOS HECHOS:

- [2011-11-04 DECLARACIÓ de 500x20 sobre el reallotjament de famílies a l'edifici 15-0.](#)
 - [edifici 15-0: Manifest en favor de justícia a favor dels desnonats/des.](#)
-

Nuestra Asociación participó en la reivindicación de diversos colectivos de Barcelona para que el edificio de Via Laietana se convirtiera en alquiler público. El acuerdo con el Ayuntamiento actual había inspirado nuestras propuestas con el edificio del 15-0 de la calle Almagro:

#VidaLaietana

Per una promoció pública de 160 habitatges i comerços de lloguer a l'immoble municipal de Via Laietana 8-10

Reunits a Barcelona el mes de maig de 2017, els col·lectius i associacions veïnals sotasignats reclamem públicament a l'Ajuntament de Barcelona que destini l'**edifici de titularitat municipal situat a la Via Laietana 8-10** a augmentar el parc públic d'habitatge de lloguer del districte de Ciutat Vella. D'acord amb els plànols i la documentació que hem pogut estudiar, l'immoble, amb una superfície útil de més de **18.000 metres quadrats** i concebut a principis del segle XX com a edifici residencial, té una morfologia regular i diàfana que li permet acollir amb comoditat més de **160 habitatges i un nombre considerable de petits comerços**.

La voracitat de la indústria turística i del mercat immobiliari està provocant a Ciutat Vella una **sagnia irreversible i sense precedents, que expulsa el veïnat i els comerciants** dels seus barris com en cap altre districte de Barcelona. Les administracions públiques i, molt especialment, l'Ajuntament de Barcelona no poden romandre impassibles davant d'aquest *barricidi*. Estem convençuts que l'estratègia estructural per fer-li front passa per dotar Ciutat Vella —i cadascun dels districtes— d'**un parc públic d'habitatge de lloguer** en règims diversos i de **petit comerç de protecció oficial comparable als estàndards europeus** —el que significaria passar de l'1% actual a prop del 25% del parc total—.

Conscients que l'adquisició de sòl als teixits urbans consolidats s'encarirà a mesura que avanci el procés *gentrificador*, instem el consistori a adoptar les mesures pertinents amb celeritat.

Li exigim que mobilitzi els sòls disponibles que ja són de titularitat pública per a usos residencials i comercials que facin front a aquesta emergència. És el cas de l'immoble de la Via Laietana 8-10, especialment rellevant atesa l'extrema necessitat d'habitatge assequible i l'escassetat de sòl disponible a Ciutat Vella. Volem que torni la vida als nostres barris. Volem vida de barri a Via Laietana 10. **#VidaLaietana!**

500x20 | Àgora Juan Andrés | AJ Ciutat Vella | Assemblea Gòtic | Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible | Associació de Veïns del Casc Antic | AVV del Gòtic | AVV l'Òstia | Can Seixanta | CGT | Ciutat Vella no Està en Venda | Col·lectiu Intermitent | Ecologistes en Acció | Eix Laietana Associació Veïnal | El Lokal del Raval | FAVB | Fem Sant Antoni | Gimnàs Sant Pau | Grups Corals de la Barceloneta | La Barceloneta Diu Prou | Las Kellys Barcelona | L'Hort del Xino | Observatori DESC | PAH Barcelona | Resistim al Gòtic | Salvem les Drassanes | Sindicat de Llogateres | Som Paral·lel
ENVIEU LA VOSTRA ADHESIÓ A: vidalaietana@gmail.com

(1) [Blog del edificio Almagro – 150- actualizado del octubre del 2011 al 2012.](#)

(2) [comunicat de premsa sobre acord amb equip Govern municipal.](#)

#VidaLaietana

edifici 15-0: Manifest en favor de justícia a favor dels desnonats/des.

A l'atenció del Magistrat Miguel Angel Tabarés Cabezón, titular del Jutjat d'Instrucció nº6 de Barcelona

En aquest temps d'incertesa, en què els drets socials es veuen amenaçats per la crisi global, un dret constitucional com el de l'habitatge no en queda exempt i és considerat una mercaderia. Tanmateix, l'accés a un sostre digne és una necessitat bàsica de les persones.

Des de l'esclat de la crisi no hi ha dia que no es produeixi un desnonament. Sense comptar les que han perdut la seva llar per no poder pagar el lloguer, durant els darrers tres anys prop de 50.000 famílies han estat desnonades a Catalunya. De les 22 ordres que s'executen cada dia a Catalunya, 18 són a Barcelona, una de les províncies més afectades de tot l'Estat.

Cal considerar que aquesta pèrdua massiva de llars es produeix en un país on no falten habitatges. Milers d'habitatges buits estan en mans d'entitats financeres, immobiliàries i grans propietaris que fan valdre el dret a propietat sense cap mena de límit social, esperant el millor moment per tornar a especular amb ells. Alhora, l'Estat espanyol és un dels estats europeus amb menys habitatge públic: l'habitatge en règim de lloguer social no arriba a l'1% del parc total i, recentment, INCASOL ha reconegut que a Catalunya hi ha 3.246 pisos de protecció oficial buits, quan hi ha 45.000 famílies que estan inscrites al registre català d'habitatge protegit (vegeu comunicat de l'oficina de comunicació i premsa del Departament

de Territori i Sostenibilitat, 26/09/2011). En resum, hi ha desenes de milers de pisos buits i de famílies desnonades, però pocs centenars de pisos públics on oferir real·lotjament a les famílies més vulnerables que, a més, són gestionats de forma pèssima.

En aquest context social, l'acció de real·lotjament de famílies desnonades al que ja es coneix com edifici 150, ocupat a Nou Barris per milers de manifestants el passat 15 d'octubre, cobra tot el seu sentit. D'aquesta manera, fer efectiu el dret a l'habitatge donant vida a pisos en mans de la banca que porten anys buits, en aquest cas 5 anys, esdevé una pràctica més que legítima. Evidenciar que hi ha un problema real de conseqüències dramàtiques a través de l'acció col·lectiva ens ajuda a plantar cara a aquesta situació i està sent un detonant per recordar a les institucions públiques que el dret a l'habitatge és un dret constitucional pel que han de vetllar.

Volem una Barcelona lliure de desnonaments per motius econòmics i on l'accés a un sostre digne sigui considerat un dret fonamental. Per tot això, les entitats sotasignants:

1. Posem de manifest tot el nostre suport a les famílies que estan vivint a l'edifici 150.
2. Demanem que no s'acordi el desallotjament de les famílies que hi viuen ja que considerem que cal fer una interpretació del Codi Penal i de la Constitució Espanyola d'acord amb el context de crisi econòmica i d'accés a l'habitatge actual, així com considerar la situació d'estat de necessitat en què es troben les persones desnonades que hi viuen.

Signatures:

Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració Pública (CATAC)

Col·lectius Assemblearis d'Universitats (CAU)

Col·lectiu de Treballadors Assemblearis (CTA)

Confederació General del Treball (CGT)

Confederació Nacional del Treball – Catalunya (CNT-Catalunya)

Confederació Nacional del Treball- AIT Barcelona (CNT- AIT)
G-64145592

Coordinadora de Treballadors i Treballadores de la Sanitat
(CTS)

Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB)
– G08508186

Federació de Treballadors i Treballadores de Catalunya (FTC)

Fundació Desenvolupament Comunitari – G64373608

Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC)

Observatori Drets Econòmics, Socials i Culturals – G61829198

Plataforma Afectats per la Hipoteca (PAH) – G65526386

Solidaritat, Desenvolupament i Pau – SODEPAU – G60843299

USTEC·STEs – Sindicat d'Ensenyament

Associació pel Lloguer Públic i Assequible “Associació 500×20”
– G65506917

Associació Cultural el Raval “El Lokal” – G58415605

La Ciutat Invisible S.C.C.L – F63851430

Associació Papers i Drets per a Tothom – G64267529

Comisiones de Base (Co.Bas)

Sindicato Ferroviario (SF)

Coordinadora Obrera Sindical (COS)

L'Adhesiva, espai de trobada y acció

Mexicanxs en Resistencia desde Barcelona

Grupo de Apoyo a la Zona Costa de Chiapas

Movimiento Ciudadano de Mexicanos en Barcelona

Ràdio RSK

i el recolzament especial de l'Assemblea del Barri del Raval, l'Assemblea Popular de la Llagosta, Acampada Martorell, BadalonaIndignada, Assemblea del Gòtic, Acampada Sants, Assemblea d'indignats/des de nou barris i de tot el 15M

Si la teva entitat o associació vol adherir-se a la carta al magistrat donant suport a #edifici15o, contacteu amb nosaltres a edifici15o@gmail.com

3 videos que expressen l'edifici 15-0 des del carrer

VIDEOS DE ARTURO PUENTE

[Ocupando el edifici15o](#) from [apunte](#) on [Vimeo](#).

Tras la multitudinaria manifestación del 15-0 en Barcelona una columna de indignados se dirige hacia Nou Barris.

Allí ocupan un edificio de viviendas deshabitadas en la calle Almagro. Su intención es entregárselas a familias desalojadas. Esta es la historia del "edifici15o" de Almagro Nº 2.

2º día en el edifici150: La opinión del barrio y de uno de los propietarios

Lunes 17 de octubre, segundo día de ocupación en el edifici150. Muchos de los vecinos comienzan a tener una opinión formada sobre los acontecimientos que el barrio ha visto en los últimos días.

Por su parte, Jesus Lahoz, propietario del solar y al que por contrato le corresponderían dos de los pisos, denuncia la estafa del constructor, el cual nunca llegó a entregarle las viviendas que le prometió para 2007.

Capítulo 3- Ocupando el edifici150: “Noches sin casa y casas de noche”

¿Cómo se pasa la noche sin casa? ¿Cómo pasan las casas la noche?

Las casas del bloque de Almagro nº 2, en Nou Barris, pasan la noche custodiadas por activistas y familias desahuciadas, que las velan a la espera de poder alojarse definitivamente ahí. Tres de ellas cuentan cómo perdieron su vivienda y cómo llegaron hasta el “edifici150”.

**#edifici150 símbol resisteix
2 dies i creix el suport
popular. Cercavila a 18'30**

- #edifi15-0 de c/Almagro 2-4 és ja un símbol del 15-0.
- Caja Mar va despreciar la permuta dels antics propietaris del solar, veïns del barri, amb la constructora.-
- #edifici150 farà front comú amb aquests propietaris davant Caja Mar.
- Lunes 17, 18'30 horas roda de premsa a 18'30 i cercavila pel barri.

#edifici15-0 de c/Almagro 2-4 es ja un símbol del 15-0

Centenars de mitjans de comunicació han obert portada amb aquesta acció de la columna #verdHabitatge de la manifestació del 15-0 al llarg de tot el cap de setmana. Almagro 2-4 es ja un símbol del 15-M pel dret a l'habitatge i marca una nova estratègia de defensa de les famílies desnonades per les grans immobiliàries i la banca.

Els/les activistes s'estan organitzant per un possible desallotjament, així com, per dur a terme un projecte de reallotjament de famílies i un projecte social als baixos de l'edifici en un barri desfet per l'atur i la manca de perspectives de futur.

#edifici150 està treballant per guanyar el suport de les entitats veïnals i socials del Districte així com de Barcelona.

Una complicada propietat sobre #edifici150

Les notes aparegudes a la premsa sobre una possible denúncia de Cajamar en els jutjats es van confirmar en la tarda a través del Setmanari Directa, que va investigar i va confirmar que aquesta Caixa Rural havia procedit a presentar al jutjat la denúncia d'ocupació. Els antics propietaris del solar, veïns del barri, van perdre l'esperança de rebre els dos pisos de la tercera planta, una el constructor va fer fallida. Temps enrere van intentar negociar amb el director de Caixa Mar, la permuta però aquesta Caixa els va tancar la porta als nassos. No han portat l'assumpte per la via judicial ja que era molt costosa i sense garanties de guanyar davant els bufets tot poderosos de la gran Banca.

#edifici150 farà front comú amb aquests propietaris davant Caja Mar

Els indignats van conèixer els antics propietaris del solar que es van presentar a l'assemblea de la tarda del diumenge. Hi havia consens en que es respectaria la seva propietat sobre dos pisos de la tercera planta. Aquests propietaris per cognom Lahoz havien perdut tota esperança de recuperar els 2 pisos i ara es obre una porta.

Davant la manca d'un parc d'habitatge públic una possibilitat és que el conjunt es quedés en mans del Consorci de l'habitatge- PMHB com lloguer social i els dos pisos en regim de propietat per la família afectada per la bombolla immobiliària. Tot plegat permetria obrir una via per legalitzar les més de 50.000 famílies que malviuen després d'haver perdut el seu habitatge amb la crisi a Catalunya

Aquest fet desmenteix la burda idea que l'ocupació va contra petits estalviadors. Aquesta és una eina molt utilitzada pels grans mitjans de comunicació dominats per la banca i el capital financer per amagar les seves malifetes contra els petits inversors estafats.

**Lunes 17, 18'30 horas roda de premsa a 18'30 i
cercavila pel barri**

Aquesta tarda hi haura una roda de premsa a les 18'30 i posteriorment es farà una cercavila pel barri i assemblea popular en acabar